

Αναίρεση που άσκησε στις 24 Αυγούστου 2012 ο Οργανισμός Κυπριακής Γαλακτοκομικής Βιομηχανίας κατά της απόφασης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (όγδοο τμήμα) στις 13 Ιουνίου 2012 στην υπόθεση T-534/10, Οργανισμός Κυπριακής Γαλακτοκομικής Βιομηχανίας κατά ΓΕΕΑ

(Υπόθεση C-393/12 P)

(2012/C 343/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Ανααιρεσέων: Οργανισμός Κυπριακής Γαλακτοκομικής Βιομηχανίας (εκπρόσωποι: C. Milbradt και A. Schwarz)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Γραφείο Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ)

Αιτήματα του ανααιρεσείοντος

Ο ανααιρεσείων ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναίρει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης (όγδοο τμήμα) της 13 Ιουνίου 2012, T-534/10,

— να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα συμπεριλαμβανομένων των εξόδων ενώπιον του τμήματος προσφυγών.

Λόγοι αναίρεσης και κύρια επιχειρήματα

Η αναίρεση έχει ασκηθεί κατά της απόφασης του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης (όγδοο τμήμα) της 13 Ιουνίου 2012, T-534/10, με την οποία απορρίφθηκε η προσφυγή ακυρώσεως του νυν ανααιρεσείοντος κατά της απόφασης του τέταρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (ΓΕΕΑ) της 20ής Σεπτεμβρίου 2010, που εκδόθηκε επί διαδικασίας ανακοπής μεταξύ του Οργανισμού Κυπριακής Γαλακτοκομικής Βιομηχανίας και της Garmto AG όσον αφορά την αίτηση καταχώρισης του κοινοτικού σήματος «Hellim».

Προς στήριξη της αιτήσεώς του, ο ανααιρεσείων προβάλλει τους ακόλουθους λόγους:

Αφενός, το Γενικό Δικαστήριο προέβη σε πεπλανημένη εφαρμογή του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009⁽¹⁾, καθόσον κακώς απέρριψε την οπτική και φωνητική ομοιότητα των σημείων «hellim» και «halloumi». Το Γενικό Δικαστήριο ορθώς δέχθηκε ότι τα σήματα έχουν από κοινού, πρώτον, το πρώτο από τα γράμματα που τα συνθέτουν, δεύτερον, το ζεύγμα «ll» και, τρίτον, τα γράμματα «i» και «m» στο τέλος της λέξεως (αλλά με διαφορετική σειρά). Εντούτοις, κρίθηκε ότι γενικώς δεν μπορεί να γίνεται λόγος για οπτική ομοιότητα. Το συμπέρασμα αυτό είναι αντιφατικό. Στον βαθμό που το Γενικό Δικαστήριο διαπιστώνει ομοιότητες μεταξύ των επίμαχων σημάτων, δεν μπορεί εξ αυτού να συναγεται η έλλειψη οπτικής ομοιότητας.

Αφετέρου, το Γενικό Δικαστήριο παρέλειψε να εξετάσει μεμονωμένα τον διακριτικό χαρακτήρα του σήματος, παρά το γεγονός ότι η διαπίστωση του διακριτικού χαρακτήρα θα ήταν αναγκαία και θα είχε καθοριστικό ρόλο στο πλαίσιο της εξέτασης του κινδύνου συγχύσεως. Το Γενικό Δικαστήριο βασίστηκε στην απόφαση του τμήματος προσφυγών και δέχθηκε, χωρίς εγγύτερη εξέταση, ότι το σήμα είναι περιγραφικό ορισμένου τυριού από συγκεκριμένη περιοχή της Κύπρου. Αυτό όμως είναι το κρίσιμο ζήτημα εν προκειμένω. Δεδομένου ότι τα συλλογικά σήματα έχουν την ιδιαιτερότητα ότι μπορούν να αποτελούν εξαιρέσεις από την απαγόρευση καταχωρίσεως περιγραφικών στοιχείων στο πλαίσιο σήματος, το σκεπτικό του Γενικού Δικαστηρίου οδηγεί εμμέσως στην παραδοχή ότι τα συλλογικά σήματα έχουν αυτομάτως ισχύ διακριτικού χαρακτήρα. Η εκτίμηση αυτή δεν συνάδει με το άρθρο 66 του κανονισμού 207/2009. Ακόμη και εάν το «Halloumi» συνιστά συλλογικό σήμα, το γεγονός αυτό δεν έχει σημασία για τον διακριτικό χαρακτήρα του σήματος. Το σήμα αυτό θα έπρεπε να έχει εξεταστεί χωριστά και εμπεριστατωμένα. Η λέξη Halloumi είναι το όνομα για το τυρί που παράγει ειδικά ο εν λόγω οργανισμός και όχι ένα γενικό περιγραφικό στοιχείο για τυριά, μαλακά τυριά, κ.λπ. Το Halloumi δηλαδή δεν είναι συγκρίσιμο, παραδείγματος χάριν, με τη «Mozzarella».

Τέλος, το συμπέρασμα του Γενικού Δικαστηρίου ότι, παρά τη διαπίστωση ομοιοτήτων μεταξύ των σημάτων, δεν μπορεί να γίνει δεκτή η οπτική και φωνητική τους ομοιότητα, καθώς και το σκεπτικό βάσει του οποίου κρίθηκε ισχύς ο διακριτικός χαρακτήρας του σήματος, χωρίς να έχει γίνει μεμονωμένη εξέταση του, είχαν ως αποτέλεσμα να μην εξεταστεί σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις και να μη γίνει δεκτή η ύπαρξη κινδύνου συγχύσεως.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το κοινοτικό σήμα (κωδικοποιημένη έκδοση) (ΕΕ L 78, σ. 1)

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Asylgerichtshof (Αυστρία) στις 27 Αυγούστου 2012 — Shamsu Abdullahi

(Υπόθεση C-394/12)

(2012/C 343/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Asylgerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Shamsu Abdullahi

Καθού: Bundesasylamt

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Έχει το άρθρο 19 του κανονισμού 343/2003⁽¹⁾, σε συνδυασμό με το άρθρο 18 του κανονισμού 343/2003, την έννοια ότι το υπεύθυνο κράτος μέλος για την εξέταση της αιτήσεως

ασύλου κατ' άρθρο 16, παράγραφος 1, εισαγωγική φράση, του κανονισμού 343/2003 είναι αυτό το οποίο δηλώνει τη συναίνεσή του σύμφωνα με τις ως άνω διατάξεις ή ότι το εθνικό δικαιοδοτικό όργανο, εφόσον –ανεξαρτήτως της προμνησθείσας συναίνεσής– κρίνει, στο πλαίσιο διαδικασίας επί ενδίκου βοηθήματος κατά το άρθρο 19, παράγραφος 2, του κανονισμού 343/2003, ότι, δυνάμει του κεφαλαίου III του κανονισμού 343/2003, υπεύθυνο είναι ένα άλλο κράτος μέλος (ακόμη και εάν το κράτος αυτό δεν έχει λάβει αίτημα αναδοχής ή δεν έχει δηλώσει τη συναίνεσή του), υποχρεούται, στο πλαίσιο της διαδικασίας για την έκδοση αποφάσεως επί του ως άνω ενδίκου βοηθήματος, να αναγνωρίσει ότι αποκλειστικά υπεύθυνο είναι αυτό το άλλο κράτος μέλος; Έχει, στο μέτρο αυτό, ο αιτών άσυλο το δικαίωμα να εξεταστεί η αίτηση ασύλου του από το κράτος μέλος το οποίο είναι υπεύθυνο βάσει των κριτηρίων για τον προσδιορισμό του υπεύθυνου κράτους μέλους;

- 2) Έχει το άρθρο 10, παράγραφος 1, του κανονισμού 343/2003 την έννοια ότι το κράτος μέλος στο οποίο έλαβε χώρα η πρώτη παράνομη είσοδος (στο εξής: πρώτο κράτος μέλος) υποχρεούται να αναγνωρίσει την ευθύνη του να εξετάσει την αίτηση υπηκόου τρίτης χώρας για τη χορήγηση ασύλου στην ακόλουθη περίπτωση;

Ο υπήκοος τρίτης χώρας εισέρχεται παράνομα από μία τρίτη χώρα στο προαναφερθέν πρώτο κράτος μέλος. Δεν υποβάλλει αίτηση ασύλου στο κράτος αυτό. Στη συνέχεια, αναχωρεί για άλλη τρίτη χώρα. Σε διάστημα μικρότερο του τριμήνου εισέρχεται παράνομα από μία τρίτη χώρα σε άλλο κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: δεύτερο κράτος μέλος). Από το δεύτερο αυτό κράτος μέλος αναχωρεί αμέσως και απευθείας προς τρίτο κράτος μέλος, όπου και υποβάλλει την πρώτη αίτηση ασύλου. Κατά το χρονικό αυτό σημείο, έχει παρέλθει χρόνος μικρότερος του δωδεκαμήνου από την παράνομη είσοδο στο πρώτο κράτος μέλος.

- 3) Ανεξαρτήτως της απαντήσεως στο δεύτερο προδικαστικό ερώτημα: όταν στο προαναφερθέν «πρώτο κράτος μέλος» οι συνθήκες εφαρμογής του καθεστώτος ασύλου χαρακτηρίζονται από συστημικές αδυναμίες ανάλογες προς αυτές που διαπίστωσε το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου με την απόφαση της 21ης Ιανουαρίου 2011, M.S.S., προσφυγή 30.696/09, επιβάλλεται διαφορετική εκτίμηση ως προς τον προσδιορισμό του καταρχήν υπεύθυνου κράτους μέλους υπό την έννοια του κανονισμού 343/2003, παρά τα όσα έχουν γίνει δεκτά με την απόφαση του Δικαστηρίου της 21ης Δεκεμβρίου 2011, C-411/10 και C-493/10; Μπορεί ιδίως να γίνει δεκτό ότι η διαμονή στο κράτος μέλος αυτό εκ των πραγμάτων δεν αποτελεί στοιχείο που να θεμελιώνει την ευθύνη προς εξέταση υπό την έννοια του άρθρου 10 του κανονισμού 343/2003;

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 343/2003 του Συμβουλίου, της 18ης Φεβρουαρίου 2003, για τη θέσπιση των κριτηρίων και μηχανισμών για τον προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης ασύλου που υποβάλλεται σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας (ΕΕ L 50, σ. 1).

Προσφυγή της 28ης Αυγούστου 2012 — Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης

(Υπόθεση C-399/12)

(2012/C 343/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας (εκπρόσωποι: N. Graf Vitzthum και T. Henze)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση του Συμβουλίου της 18ης Ιουνίου 2012 (¹),

— να καταδικάσει Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Με την προσφυγή της η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας προσβάλλει την από 18 Ιουνίου 2012 απόφαση του Συμβουλίου, «για τον καθορισμό της θέσης που θα υιοθετηθεί εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης όσον αφορά ορισμένα ψηφίσματα που θα τεθούν σε ψηφοφορία στο πλαίσιο του Διεθνούς Οργανισμού Αμπέλου και Οίνου (ΔΟΑΟ)».

Κατά την Ομοσπονδιακή Κυβέρνηση της Γερμανίας, εσφαλμένως χρησιμοποιήθηκε ως διαδικαστική νομική βάση για την απόφαση αυτή το άρθρο 218, παράγραφος 9 ΣΛΕΕ. Αφενός, το άρθρο 218, παράγραφος 9 ΣΛΕΕ διέπει αποκλειστικώς τον καθορισμό των θέσεων της Ένωσης στο πλαίσιο οργανισμών που ιδρύονται βάσει διεθνών συμφωνιών και των οποίων μέλος είναι η Ένωση. Αντιθέτως, το άρθρο 218, παράγραφος 9 ΣΛΕΕ δεν αφορά την εκπροσώπηση των οργανισμών στους διεθνείς οργανισμούς, στους οποίους συμμετέχουν αποκλειστικώς τα κράτη μέλη υπό τη συγκεκριμένη ιδιότητα δυνάμει διεθνών συμφωνιών που συνάπτουν τα ίδια. Αφετέρου, το άρθρο 218 ΣΛΕΕ, παράγραφος 9 περιλαμβάνει αποκλειστικώς «πράξεις που παράγουν έννομα αποτελέσματα», ήτοι, δεσμευτικές πράξεις βάσει του διεθνούς δικαίου. Εντούτοις, οι αποφάσεις του ΔΟΑΟ δεν είναι νομικές πράξεις τέτοιου είδους.

Εξάλλου, η απόφαση του Συμβουλίου δεν είναι δυνατό να στηριχτεί, κατά την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, σε άλλη νομική βάση.

(¹) Έγγραφο 1143/12 του Συμβουλίου, «για τον καθορισμό της θέσης που θα υιοθετηθεί εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης όσον αφορά ορισμένα ψηφίσματα που θα τεθούν σε ψηφοφορία στο πλαίσιο του Διεθνούς Οργανισμού Αμπέλου και Οίνου (ΔΟΑΟ)».